

Resolució 746/2025, de 22 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 455/2025

Administració reclamada: Consorci d'Educació de Barcelona (CEB)

Informació reclamada: Sol·licitud d'informació sobre actuacions de la inspecció educativa en relació amb denúncies de tracte discriminatori i persecució administrativa.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: És criteri d'aquesta Comissió considerar que si bé la legislació catalana de transparència no recull expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret. En aquest supòsit, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que es revesteix l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

Paraules clau: Consorcis. Persones físiques. Educació. Informes. Inspecció. Evidències documentals. Comunicacions. Abús de dret. Reclamació contra silenci. Desestimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 23 de març de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 455/2025 presentada per una persona física contra el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut resposta per part de l'Administració.
2. El 22 de febrer de 2025 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en el que demanava informació en relació amb unes actuacions de la inspecció educativa arran d'unas denúncies de tracte discriminatori i persecució administrativa. Exposa que durant el curs 2022-23 va patir una sèrie d'irregularitats administratives i sancions injustificades per part del director de l'Escola del Treball, fet que

va provocar un greu deteriorament de la meua salut mental i que la persona ara reclamant les va traslladar a la inspecció educativa i sospita que “la inspectora no va prendre cap mesura per protegir-me, ni va dur a terme cap acció per verificar les meves denúncies, i va tancar el cas sense cap investigació, cosa que considero una greu negligència. Aquesta inacció per part de la inspecció educativa va agreujar la meua situació, ja que es va permetre que la direcció continués aplicant decisions arbitràries en contra meua sense cap mena de supervisió”.

És per això que demana:

“1. Sanció econòmica injustificada:

1. Sol·licito evidència documental que acrediti que la inspectora XXX va exigir al director la comprovació del registre de fitxatges quan li vaig proporcionar aquestes dades.

2. Tracte discriminatori i criteris arbitraris en la gestió d'absències:

1. Sol·licito evidència documental sobre les accions que va dur a terme la inspectora per verificar si altres docents del departament d'informàtica, com E.C., amb les mateixes incidències d'absència que jo ni van rebre cap avís, ni van haver de justificar-les.

2. Demano evidència documental sobre quines verificacions va realitzar la inspectora per determinar si altres docents del departament d'informàtica o del centre van rebre sancions per incidències similars i si es va aplicar el mateix criteri a tots.

3. Ús del sistema de control horari com a eina de pressió:

1. Sol·licito evidència documental sobre si la inspectora va verificar si els avisos generats pel sistema de control horari en el mes de juliol es van produir de manera automàtica o si van ser introduïts manualment o de manera discrecional.

2. Demano evidència documental sobre quines accions va dur a terme la inspecció per determinar si aquests avisos es van aplicar de manera homogènia a tots els docents del departament d'informàtica o si es van utilitzar com a eina de pressió selectiva.

4. Persecució administrativa:

1. Sol·licito evidència documental sobre si la inspectora va revisar el cas del 28 de març i si va demanar explicacions a la cap d'estudis sobre què havia passat.

2. Demano evidència documental i còpia de les comunicacions amb l'equip directiu sobre quines accions va realitzar la inspecció per verificar per què el 25 de maig se'm va denegar la justificació d'un cas de força major.

3. Demano evidència documental sobre si la inspectora va investigar la diferència de criteri que justifiqués la minoració de les meves retribucions en una hora relativa al dia 21 del mes

de juny, mentre que l'absència del dia 23 de juny d'E.C. no va comportar cap sanció. En cap dels casos va haver-hi notificació.

4. Sol·licito evidència documental sobre si la inspectora va verificar l'autorització de la direcció respecte a la no assistència els dies 6 i 7 de juliol per als docents del departament d'informàtica.

5. Sol·licito evidència documental de què la inspectora revisés què havia passat els dies 6 i 7 de juny: si va investigar quants docents del departament d'informàtica no van anar al centre i quants d'aquests van rebre avisos del control horari.

6. Demano evidència documental sobre quines accions va realitzar la inspecció per garantir que la sol·licitud de justificació d'aquestes absències a finals de juliol no es va fer de manera arbitrària ni amb l'objectiu d'incrementar la sanció.

7. Demano evidència documental sobre si la inspecció va analitzar si la data en què es va exigir la justificació (just abans d'iniciar el procés de minoració de retribucions) responia a un criteri objectiu o a una acció premeditada.

8. Sol·licito evidència documental sobre quines accions va prendre la inspecció davant el fet que se'm requerís lliurar justificacions de manera presencial a finals del mes de juliol i estant de baixa, i si va considerar, o no, que aquesta exigència suposava una pressió administrativa desproporcionada.

5. Comunicacions entre Inspecció i Prevenció de Riscos Laborals:

1. Sol·licito evidència documental sobre tots els correus intercanviats entre la inspecció i Prevenció de Riscos Laborals després que jo enviés el correu del 19/10/2023 a ambdues parts.

2. Demano evidència documental sobre quines accions va prendre la inspecció a partir d'aquestes comunicacions per avaluar la meva situació laboral i de salut.

6. Impacte en la meva salut mental:

1. Sol·licito evidència documental sobre si la inspecció va prendre en consideració l'impacte de les accions de la direcció en la meva salut mental i si va valorar alguna actuació per garantir el meu benestar laboral.

2. Demano evidència documental sobre si la inspecció va revisar les baixes mèdiques que ja havia tingut i si va adoptar alguna mesura per evitar que aquesta situació es repetís.

3. Sol·licito evidència documental sobre si la inspecció va executar alguna actuació després de la meva baixa del 03/10/2023 per determinar si l'entorn laboral estava contribuint a la meva situació de salut.

7. Manca de resposta de l'administració als meus recursos, deixant-me en situació d'indefensió:

1. Sol·licito evidència documental sobre quines accions va dur a terme la inspecció per garantir que es donés resposta als meus recursos i evitar la situació d'indefensió en què m'he trobat.

2. Demano evidència documental sobre si la inspecció va fer seguiment dels meus recursos i si va instar a la direcció o a altres organismes competents a donar una resposta formal dins dels terminis establerts.

3. Sol·licito evidència documental sobre quines comunicacions va mantenir la inspecció amb la direcció del centre o altres entitats respecte als meus recursos i denúncies.

8. Sobre la inacció de la inspecció educativa

1. Sol·licito evidència documental, si és el cas, sobre per quin motiu la inspecció va considerar que no calia actuar davant dels fets denunciats.

2. Demano evidència documental sobre quins informes, comunicacions o documents justifiquen la seva inacció davant fets tan greus”.

3. El 28 de març de 2025 el CEB tramet a la GAIP la Resolució de data 24 de març de 2025, de la gerent del Consorci, per la qual s'estima parcialment les sol·licituds d'accés a la informació pública. Aquesta resolució respon de forma acumulada, atenent l'article 61.1 del Decret 8/2021, a les SAIP presentades per la mateixa persona sol·licitant entre el període del 13 de gener fins al 4 de març de 2025, un total de 32.

Respecte a les consideracions i fonaments de la Resolució del CEB ens remetem a l'antecedent 6 de la Resolució 483/2025, de 3 d'abril que resol a Reclamació 252/2025.

Respecte a la SAIP objecte d'aquesta resolució objecte la Resolució del CEB l'agrupa en l'apartat D “En relació amb denúncies de tracte discriminatori i persecució”. Concretament diu:

“Per últim, presenta una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP 11916), en relació amb denúncies de tracte discriminatori i persecució. Es tracta d'una sol·licitud amb 8 apartats amb un total de 23 subapartats en què demana informació relativa a quines actuacions va realitzar la inspecció educativa davant les denúncies presentades per la sol·licitant després de rebre i analitzar els correus presentats, i en concret s'hi demanen evidències documentals de tots els correus intercanviats entre unitats, comunicacions i accions que va prendre la inspecció a partir d'aquestes comunicacions.”

En resum, el CEB inadmet aquest SAIP per l'apreciació d'una causa d'inadmissió d'acord amb el que disposen l'article 29 LTAIPBG i els articles 53 i 65 a 67 del Decret 8/2021 i invoca l'abús de dret pel seu volum i caràcter reiteratiu contraris a la bona fe i equitat en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol.

4. L'1 d'abril la persona reclamant presenta al·legacions a la resolució que va emetre el CEB per a resoldre diverses sol·licituds d'accés a la informació pública i sobre els quals ens remetem a la referida Resolució 483/2025, de 3 d'abril.

En resum considera que les SAIPs és una necessitat per entendre i defensar-se davant una situació laboral i personal.

Respecte a l'apartat D de la resolució del CEB de 28/03/2025 "Denúncies de tracte discriminatori i persecució (SAIP 11916)" diu:

"Aquesta petició busca evidenciar si la inspecció educativa va actuar o no davant les denúncies molt greus de tracte discriminatori i assetjament que vaig presentar l'octubre del 2023. S'hi demanen proves documentals, comunicacions i actuacions concretes. L'extensió de la petició respon a la complexitat del cas, no a cap voluntat abusiva. No demano opinions, sinó fets acreditables.

Com a conclusió, reitero en què les sol·licituds agrupades sota aquest punt no són reiteratives ni abusives. Responen a actuacions de la inspecció educativa que han tingut un paper clau en la incoació d'un expedient disciplinari i en la justificació de mesures anòmales, com la minoració de retribucions o la retirada de funcions. Davant la manca de transparència, les contradiccions en els informes i la negativa a facilitar informació clau, aquestes peticions s'ajusten plenament al dret d'accés a la informació pública, especialment quan hi ha indicis de vulneració de drets".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a

sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre les circumstàncies del cas

El CEB el 24 de març de 2025, mitjançant Resolució de la gerent, resol de forma acumulada un total de 32 sol·licituds d'accés a informació pública formulades per la mateixa persona reclamant entre el 13 de gener a 4 de març de 2025, entre les quals l'objecte d'aquesta Reclamació. En dita resolució s'inadmet majoritàriament les SAIP formulades en aquest període i ho fa invocant els principis de bona fe i equitat, en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol que ha d'acompanyar l'exercici del dret d'accés. Entén que en "aquells casos en què la petició, per la seva reiteració o volum de demanda, resulta en perjudici per a la cosa pública, es pot inferir que contravé aquest principi de bona fe i representa un exercici abusiu del dret d'accedir a informació pública".

Per altra part, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha constatat que a data d'aquesta Resolució s'han presentat per la mateixa persona reclamant i només contra el CEB un total de 53 reclamacions, 13 durant l'any 2024 (entre els mesos de juny (5), juliol (1), novembre (3) i desembre (5)) i 40 durant el que portem d'any 2025 (2 el gener, 10 el febrer, 19 el març i 9 l'abril). A aquestes reclamacions dirigides al CEB s'ha d'afegir 7 reclamacions més presentades també durant l'any 2025, 4 contra el Departament d'Educació i Formació Professional i 3 contra el Departament de Presidència.

Majoritàriament les reclamacions presentades per la persona reclamant contra el CEB han estat resoltes per aquesta Comissió per desestimació i inadmissió, algunes per abús de dret.

I majorment, les reclamacions tenen per objecte elements que no es poden emparar amb la Llei de transparència perquè es demanen explicacions, justificacions, valoracions, dictàmens, notes internes o comunicacions informals que no constitueixen tràmits del procediment vinculades amb actuacions realitzades per personal de l'administració en l'exercici de les seves funcions i sobre les quals es constata l'existència una controvèrsia laboral amb l'administració reclamada.

3. Desestimació de la Reclamació

En primer lloc, i amb caràcter general, cal tenir presents tant els criteris interpretatius establerts per aquesta Comissió com la doctrina jurisprudencial elaborada pels Tribunals de Justícia pel que fa a la consideració d'abús de dret.

Pel que fa aquesta al criteri d'aquesta Comissió, per considerar que una reclamació o vàries podrien comportar considerar l'abús de dret per ser contràries als principis de bona fe i equitat que han de regir en tota mena de relacions jurídiques, han de coincidir tres circumstàncies¹: que l'Administració afectada invoqui l'existència d'un ús abusiu del dret d'accés a la informació pública i la càrrega de provar-la o acreditar-la o, com a mínim, d'argumentar-la raonadament amb referència a les circumstàncies i als fets concrets que la palesen o justifiquen; en segon lloc, és un requisit exigible per acreditar l'existència d'abús de dret que l'actuació titllada d'abusiva causi perjudici manifest a l'Administració; i, en tercer lloc, l'altre requisit necessari per poder qualificar una pràctica d'abusiva és que, a més de causar perjudici a l'Administració, no proporcioni o no cerqui benefici per a qui l'exerceix o per a la finalitat en nom de la qual exerceix el dret. En definitiva, cal que es tracti d'una actuació perjudicial per als altres (en aquest cas, el CEB), sense benefici propi o per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret.

En aquesta línia es ve expressant ja des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 que diu "Ara bé, el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència)"; o en la Resolució 388/2017, de 20 de novembre quan diu "la condició d'abusiva d'una sol·licitud d'accés té a veure amb la finalitat amb què s'exerceix aquest dret"; o la Resolució 306/2018, de 30 d'octubre, en el sentit que "l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per a l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració l'obstaculitzi o dificulti l'accés a informació pública per no destinar-hi prou recursos humans a la seva atenció, com que el personal de les Administracions quedi monopolitzat per l'interès personal (que no privat) d'una sola persona o

entitat. Per tant, tot i que no es pot denegar el dret d'accés en atenció únicament al volum de sol·licituds presentades per la mateixa persona, si que li és exigible que l'exerceixi amb responsabilitat i diligència, causant el menor destorb possible en el funcionament ordinari dels serveis municipals, de manera que optimitzi l'eficàcia de la consulta de la documentació i eviti consultes successives de la mateixa informació”.

I més recentment, en la Resolució 435/2025, de 27 de març que considera que una “una eventual reiteració continuada de la mateixa sol·licitud, sense cap justificació, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es sol·licita novament informació ja obtinguda o posada a disposició prèviament per l'administració i comporta destinar recursos públics a la tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada ja que suposa una redundància de procediments”.

Quant a la doctrina jurisprudencial, resulta obligat recordar la Sentència del Tribunal Suprem d'1 de febrer de 2006 (rec. núm. 1820/2000) que se sustenta “en la existencia de unos límites de orden moral, teleológico y social que pesan sobre el ejercicio de los derechos, y como institución de equidad, exige para poder ser apreciado, según recuerda la [Sentencia de 18 de mayo de 2005 \(recurso núm. 4708/98\)](#), con apoyo en reiterada doctrina jurisprudencial, una actuación aparentemente correcta que, no obstante, representa en realidad una extralimitación a la que la ley no concede protección alguna, generando efectos negativos (los más corrientes daños y perjuicios), al resultar patente la circunstancia subjetiva de ausencia de finalidad seria y legítima, así como la objetiva de exceso en el ejercicio del derecho [.../...] exigiendo su apreciación, en palabras de la Sentencia de 18 de julio de 2000, una base fáctica que proclame las circunstancias objetivas (anormalidad en el ejercicio) y subjetivas (voluntad de perjudicar o ausencia de interés legítimo .../...”

D'acord amb la doctrina d'aquest alt tribunal per a ser apreciat l'abús de dret, exigeix la verificació que la conducta valorada compleix els següents requisits: (1) aparentment és correcta però representa, en realitat, una extralimitació a la qual la llei no concedeix cap protecció; i (2) genera uns efectes negatius, normalment danys i perjudicis. A més, de la base fàctica ha de resultar palesa (a) una circumstància subjectiva d'absència de finalitat seriosa i legítima (voluntat de perjudicar o absència d'interès legítim); i (b) una circumstància objectiva d'excés en l'exercici del dret (anormalitat en l'exercici del dret).

L'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre,

de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

Com s'ha fet avinent en l'antecedent 2 la persona reclamant sol·licita informació per a posar llum als fets denunciats i que qüestionen l'actuació i l'informe emès per la inspecció educativa. En relació als informes de la inspecció educativa (d'incoació d'expedient disciplinari per faltes greus o molt greus, de data 10/5/2024; en relació amb el recurs d'alçada interposat contra la deducció d'havers de la nòmina del mes de setembre de 2022, de data 10-2-202; explicacions sobre qüestions que han estat objecte de resposta per part de la inspectora del centre a través de correu electrònic; en relació amb denúncies de tracte discriminatori i persecució), el CEB en el marc de la Resolució de 28 de març de la gerent del Consorci que resol 32 SAIP, exposa que s'han presentat 9 sol·licituds d'accés a la informació pública.

Una d'elles va ser atesa pel CEB; una altra que va ser objecte de la Reclamació 1653/2024 (Resolució 83/2025, de 23 de gener que va ser desestimada); les reclamacions 224/2025 i 225/2025 (Resolució 676/2025 i Resolució 677/2025, de 15 de maig desestimades per abús de dret) i les següents: 250/2025, 251/2025, 290/2025, 293/2025 i 455/2025.

En aquest supòsit, aquesta Comissió ha constatat que en aquesta Reclamació, novament, demana evidències documentals que acreditin i justifiquin l'actuació de la inspecció en l'exercici de les seves actuacions i comunicacions informals de caràcter intern que no es poden emparar en el dret d'accés a informació pública d'acord amb l'article 29.2 LTAIPBG. El capteniment de la persona reclamant vers l'actuació de la inspecció es constata no només en el que demana sinó en les valoracions que ella mateixa fa de l'actuació en la SAIP.

Dit això, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que es revesteix l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

Aquesta Comissió creu que és convenient, informar a la persona reclamant que per a la seva legítima defensa disposa de mecanismes adequats per la via judicial.

En darrer terme, advertir a les parts que l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que l'Administració quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2 LTAIPBG. En definitiva l'ús instrumental del dret d'accés per a obtenir informació per a la resolució d'un conflicte laboral depassa el sentit de les previsions de l'indicat

article 1.2 de l'LTAIPBG. El dret d'accés no és infinit com tampoc els recursos públics que s'han de destinar per atendre'l.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de maig de 2025, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 455/2025 d'acord amb les consideracions indicades en el fonament jurídic 3, declarar-ne finalitzat el procediment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.